

Р Е Ш Е Н И Е № 90

гр. Перник, 23 юни , 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на седми юни две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 178/2011 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е по повод жалба от ЕООД***, гр. София, бул.*** № ***, представлявано от К. И.***, против заповед № РД-14-21-447/11.ІІІ.2011 г. на началник Областен отдел “КД – ДАИ”, гр. Перник. Жалбоподателят излага всички правни основания за отмяна на заповедта, като иска прогласяване на нищожността ѝ, алтернативно да се отмени оспорваната заповед като незаконосъобразна, постановена при съществени процесуални нарушения. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и поддържа становище, че тя следва да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на разноски.

В производството пред Административен съд Перник е конституирана и заинтересована страна – ООД***, която в поддържа становище, че не намира основание да бъде заинтересована страна, тъй като правата и рисковете по ползуването на лизинговата вещ са за сметка на лизингополучателя, а заповедта, предмет на оспорване е незаконосъобразна и следва да се отхвърли.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

На 11.ІІІ.2011 г. е извършена проверка на микробус “Фолксваген” Крафтер 2,5 ТДИ, рег. № ***, собственост на *** ООД, предоставен за ползуване, като краен ползувател, на ЕООД***, по договор за заем за послужване от ЕООД***, при условията на договора. Автомобилът е бил управляван от физическото лице Владислав Манолов, нает като шофьор от жалбоподателя. Проверяващите са установили нарушение на ЗАвТП, евентуално такова по чл. 96а, ал. 3 от Закона – превоз на 11 пътници под форма на “случаен превоз” по автобусна линия Перник – София. В АУАН са посочени и други нарушения.

На основание АУАН е издадена оспорваната заповед от овластения за това орган началника на ОО “КД ДАИ” гр. Перник.

С оспорваната заповед административни орган е приел, че превоза е извършван от В. М.***; отразил е, че собственик на МПС е “” ООД*** и в неясна редакция е намесил и ползвателя по договора за заем за послужване – настоящ жалбоподател. Принудителната административна

мярка се изразява в това, че на МПС е свален преден регистрационен номер, отнет е документ за регистрация и документите за извършване на превоз. Определена е парична гаранция в размер на 500 лева и до внасянето ѝ е разпоредено автомобилът да домува на платен паркинг в гр. Перник. Гаранцията е внесена и са върнати регистрационните табели и документите на водача на автомобила в деня на констатиране на нарушението.

Заповедта е връчена на 11.III.2011 г. на физическото лице В. М.***

Като правно основание на оспорваната заповед е посочено, че същата се налага на основание чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" от ЗАвТП, според който органите на автомобилна администрация, за преустановяване на административни нарушения временно спират от движение МПС, с което се извършва обществен превоз на пътници по автобусни линии под формата на случаен превоз - до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение.

По допустимостта на жалбата – съдът намира същата за процесуално допустима.

Жалбоподателят, като страна по договор за лизинга за ползуването, съхраняването и стопанисването на спряното от движение МПС е в облигационни отношения със собственика на вещта; има материално правна отговорност във връзка с ползуването на МПС, а със спирането от движение на именно този микробус, се засягат значими имуществени интереси на жалбоподателя. При безспорните доказателства, съдът намира, че е налице правен интерес от оспорване на заповедта за налагане на ПАМ, именно от жалбоподателя ЕООД***. По приложената административна преписка има данни, че като страна в административното производство жалбоподателя взема участие при обжалването на заповедта по реда на чл. 81 и сл. от АПК. Няма данни заповедта, предмет на оспорване да е връчвана на жалбоподателя, нито данни административният орган, издал оспорваната заповед да е уведомил жалбоподателя или конституираната от съда, заинтересована страна за започнало административно производство по налагане на ПАМ.

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 2 от АПК, когато жалбата до административния орган е отхвърлена, на оспорване пред съда подлежи първоначалния административен акт – заповедта на началник ОО "КД ДАИ" гр. Перник. На оспорване подлежи първоначалният административен акт, като сроковете за упражняване на процесуалното правомощие са уредени с разпоредбите на чл. 149, ал. 3, вр. с ал. 1, вр. с чл. 98, ал. 2, изр. 2-ро и чл. 97, ал. 1 АПК. И тъй като жалбата е подадена в срок, същата и на това основание се приема за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

Съдът не споделя оплакването, че оспорваната заповед е нищожна и не може да уважи искането за прогласяването на нищожност, поради недоказани твърдения за липса на компетентност на административния орган и нарушена форма. Заповедта е издадена от компетентен и

разполагащ с инвестируващ орган, като в тази връзка са представени доказателства за това, издадена е в писмена форма. Съдът не споделя оплакването за липса на мотиви, а оттам съждението, че немотивирания акт влече и нищожността на последния. Намира, че мотиви има, които са незаконосъобразни и неясни, налагащи правния извод, че заповедта е незаконосъобразна.

По делото са представени доказателства, че жалбоподателя е страна по договор за осъществяване на *“специализиран превоз”*, страни жалбоподателя и кметство с. Черна гора, общ. Перник. Към преписката е приложен и пътен лист на процесното МПС за 11.III.2011 г., в което е отразено, че автомобила осъществява специализиран превоз по маршрутно разписание.

За да наложи единствено сходна по фактологична аналогия принудителна административна мярка, административния орган прилага несъответната разпоредба на закона, предвиждаща хипотезата на обществен *“случаен превоз”*. Според § 1, т. 24 от ДР ЗАвтП *“Случайни автобусни превози”* са превозите на предварително определена група пътници без промяна в състава на групата от началния до крайния пункт по предварително заявени условия”. Определението за специализиран превоз, какъвто съобразно приложените доказателства е извършван с процесното МПС е в друга разпоредба и има съвсем различни характеризиращи го белези. А в Административно наказателните разпоредби на ЗАвтП, даващи основание за налагане на ПАМ *“временно спиране от движение”*, такава възможност съществува само при осъществяването на обществен превоз на пътници под формата на *“случаен превоз”*. Наличието на несъответна ПАМ за констатирано административно нарушение, е основание да се приеме, че оспорваната заповед е незаконосъобразна. Липсва материално правна предпоставка за налагане на ПАМ по образувано административно производство. При налагане на ПАМ, административният орган, освен, че е разпоредил сваляне на предната табела на регистрационния номер на автомобила е отнел свидетелството за регистрацията му /контролен талон/ и документите, свързани с извършвания превоз. Такава мярка може а се наложи в случаите на чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. “а” и “г” от ЗАвтП. В тази връзка, оспорвания административен акт е незаконосъобразен, защото мярката е наложена при условията на чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. “б” от с.з. А незаконосъобразно приложената санкция в този вид и противоречието с мотивната част на заповедта, е основание за отмяна на заповедта. В тази връзка, освен констатирана неприложима разпоредба, съдът намира и липса на мотиви обосноваващи налагане именно на тази ПАМ, по приетото правно основание. Действително има мотивна част на заповедта, в която се преписват части от законови разпоредби при съществено противоречие. Противоречието в мотивите е равнозначно на липса на мотивиран индивидуален административен акт. Необходима и задължителна част от съдържанието на индивидуалния административен акт, съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, са фактическите и правни основания за издаване на акта. Изискването за мотивировка представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, които законът е установил за защита на правата и

правнозащитените интереси на гражданите и организациите - страни в административното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотиви се довеждат до знанието на страните съображенията, по които административният орган е издал или е отказал да издаде искания административен акт и се подпомагат страните в избора на защитните средства и въобще изграждането на защитата им срещу индивидуалните административни актове. Наличието на мотиви улеснява контрола върху законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му пред по-горния административен орган и пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения, разкрива и възможности за контрол над случаите, **в които въпросът е решен по целесъобразност.**

При издаване на заповедта са допуснати съществени процесуални нарушения, които на отделно основание налагат отмяната ѝ. Производството по издаване на оспорваната заповед се е развило между административния орган и водача на МПС, спрямо когото настоящото производство е прекратено, за това, че с тази заповед не се засягат неговите права и интереси. Засегнати са правата и интересите на неучастващи в производството пред административния орган страни – ЕООД*** – собственик на процесния автомобил и жалбоподателя ЕООД***, като лизинго получател и лице притежаващо неотменен лиценз за извършване на обществен транспорт, фактически владеец на автомобила, по възмездно облигационно правоотношение с лизингодателя. В тази връзка в хода на съдебното производство са представени неспорими и убедителни доказателства.

Съдът изцяло споделя възраженията на жалбоподателя и конституираната заинтересована страна, че са нарушени техни интереси, като засегнати от спирането от движение автомобил – собственост на заинтересованата страна и ползуван от жалбоподателя.

И двете страни не са уведомени за започнало административно производство по налагане на ПАМ, независимо, че се засягат техни права и материални интереси. Дори да се приеме, че ПАМ се налага като неотложна мярка, проверката на служителите на ДАИ е засегнала единствено шофьора. В частност, спира се от движение автомобил, без за това да е уведомен нито собственика, нито ползвателя. Отнемат се документи, които по закон са на неучастващо в проверката и в процедурата по налагане на ПАМ лице. На тези страни не е предоставена възможност да се запознаят с основанията, които според административния орган са наложили издаването на заповед за прилагане на ПАМ. Уведомяването и конституирането на страните са част от административното производство, регламентирано в глава пета от АПК, което приключва с издаването на индивидуален административен акт, какъвто несъмнено е оспорваната заповед. За да е законосъобразен административният акт, следва да се издаде и за постигане целите на закона, а не на друга цел, което води до превратно упражняване на власт. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА на така посочените основания, като не се ограничава само с основанията,

посочени от оспорващия. За висящото производство по издаване на административния акт /заповедта е издадена в деня на съставяне на АУАН, а е връчена на шофьора след седем дни/ би следвало да се уведомяват известните заинтересовани граждани и организации, а видно от мотивите на издадената заповед заинтересованите страни са били известни на административния орган. Безспорно е видно, че административния орган – ответник по жалбата, не е уведомил заинтересуваните лица за започване на производството, с което е лишил същите от възможността за участие в процеса по издаване на административен акт, засягащ пряко техни интереси. Констатираното нарушение на административно производствените правила е от категорията на съществени, т. к. се е отразило върху съдържанието на волеизявлението на органа, обективизирано в процесната заповед. Развилото се административно производство в отсъствие на пряко заинтересовани страни и невъзможността да бъдат извършени от страните процесуални действия налагат извод, че ако бяха събрани и обсъдени от органа обясненията и възраженията на участниците в спорното административно правоотношение, те биха обосновавали правен резултат, противоположен на възприетото административно решение, стига последното да е не е било взето по целесъобразност.

Във връзка с изложеното, за съда се налага убеждението, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, като се отмени оспорваната заповед. Налице са отменителни основания по чл. 146 т. 3 и 4 от АПК. В тази връзка следва изцяло да се отмени заповед № РД-14-21-487/14.ІІІ.2011 г. на началник Областен отдел “КД – ДАИ”, гр. Перник. В полза на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 50 лева, платена държавна такса.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ изцяло заповед № РД-14-21-487/14.ІІІ.2011 г. на началник Областен отдел “КД – ДАИ”, гр. Перник, с която е наложена принудителна административна мярка –спиране от движение на автобус м. “Фолксваген” ЛТ 35, рег. № ***, собственост на ЕООД*** и стопанисван от ЕООД***, чрез сваляне на предна табела на регистрационния номер и отнемането ѝ заедно с документ, удостоверяващ регистрация на превозното средство № *** и документи, свързани с извършван превоз.

ОСЪЖДА Областен отдел “КД – ДАИ”, гр. Перник да заплати на ЕООД***, София, бул. *** № ***, представлявано от К. И.*** сумата 50 лева деловодни разноски.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред ВАС.

Съдия: /п/